

BESLUT

RÅDETS BESLUT (Gusp) 2021/2309

av den 22 december 2021

om unionens utåtriktade verksamhet till stöd för vapenhandelsfördragets genomförande

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 28.1 och 31.1,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Vapenhandelsfördraget antogs av Förenta nationernas (FN) generalförsamling den 2 april 2013 och trädde i kraft den 24 december 2014. Samtliga unionens medlemsstater är parter i vapenhandelsfördraget.
- (2) Syftet med vapenhandelsfördraget är att fastställa högsta möjliga gemensamma internationella normer för att reglera laglig handel med konventionella vapen och att förebygga och utrota olaglig handel med konventionella vapen samt förhindra att dessa avleds. De centrala utmaningarna är vapenhandelsfördragets effektiva genomförande av de stater som är parter i vapenhandelsfördraget samt dess universella tillämpning, varvid man bör beakta att regleringen av den internationella vapenhandeln är en global fråga. För att bidra till hanteringen av dessa utmaningar antog rådet beslut 2013/768/Gusp⁽¹⁾ den 16 december 2013, varvid det utvidgade unionens exportkontrollrelaterade biståndsportfölj med verksamhet som specifikt rör vapenhandelsfördraget. Det beslutet följdes av rådets beslut (Gusp) 2017/915⁽²⁾ av den 29 maj 2017 om unionens utåtriktade verksamhet till stöd för vapenhandelsfördragets genomförande.
- (3) Verksamhet enligt besluten 2013/768/Gusp och (Gusp) 2017/915 har hjälpt partnerländerna att täcka en lång rad olika områden som är relevanta för inrättandet och utvecklingen av ett nationellt kontrollsystem för vapenöverföring såsom krävs enligt vapenhandelsfördraget. Vissa partnerländer har identifierats som mogna och kommer att fasas ut från, eller inte längre omfattas av, den tredje projektfasen. Samarbetet har fortsatt med ett antal mottagarländer som tidigare inte har varit föremål för unionens övriga biståndsverksamhet med avseende på exportkontroll, något som visar på vapenhandelsfördragets globala karaktär. Uppföljning med vissa av dessa mottagarländer bör därför ske för att säkerställa att framstegen fortsätter och för att främja utåtriktad regional verksamhet även från dessa mottagarländer.
- (4) Förutom fortsatt verksamhet riktad till de partnerländer som nämns i bilagan, bör man tillämpa ett efterfrågedrivet tillvägagångssätt som innebär att biståndsverksamhet kan aktiveras på begäran av länder som har identifierat behov när det gäller vapenhandelsfördragets genomförande. Ett sådant tillvägagångssätt har visat sig vara framgångsrikt vid tillhandahållandet av bistånd till länder som genom sina framställningar om unionsbistånd har visat prov på engagemang och egenansvar när det gäller vapenhandelsfördraget. I detta beslut kvarstår därför vissa former av verksamhet som kommer att finnas tillgängliga för länder på begäran, inklusive stater som ännu inte är parter i fördraget.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2013/768/Gusp av den 16 december 2013 om EU:s verksamhet till stöd för vapenhandelsfördragets genomförande, inom ramen för den europeiska säkerhetsstrategin (EUT L 341, 18.12.2013, s. 56).

⁽²⁾ Rådets beslut (Gusp) 2017/915 av den 29 maj 2017 om unionens utåtriktade verksamhet till stöd för vapenhandelsfördragets genomförande (EUT L 139, 30.5.2017, s. 38).

- (5) Unionsbistånd enligt rådets beslut (Gusp) 2020/1464 ⁽³⁾ om främjande av effektiv vapenexportkontroll riktar sig till ett antal länder i unionens nära östra och södra grannskap. Unionen stöder sekretariatet för vapenhandelsfördraget i dess genomförande av vapenhandelsfördraget genom rådets beslut (Gusp) 2021/649 ⁽⁴⁾. Unionen lämnar även sedan lång tid exportkontrollbistånd för varor med dubbla användningsområden och stöder på så sätt utvecklingen av de rättsliga ramarna och den institutionella kapaciteten för upprättande och efterlevnad av effektiva exportkontroller avseende varor med dubbla användningsområden.
- (6) Unionen stöder även genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004), vilken bemyndigar till effektiv kontroll av överföring av varor med anknytning till massförstörelsevapen. De kontroller som utvecklats för genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) och inom ramen för unionens biståndsprogram för exportkontroll av varor med dubbla användningsområden bidrar därför i sig till den övergripande kapaciteten att effektivt genomföra vapenhandelsfördraget eftersom lagar och administrativa förfaranden som rör, och organ med ansvar för, exportkontroll av varor med dubbla användningsområden i många fall överlappar de för exportkontroll av konventionella vapen. Det är således mycket viktigt att sörja för nära samordning mellan verksamhet som genomförs inom ramen för exportkontroll av varor med dubbla användningsområden och verksamhet till stöd för vapenhandelsfördragets genomförande, inbegripet verksamhet till stöd för sekretariatet för vapenhandelsfördraget.
- (7) Den stora omfattningen på den verksamhet som föreskrivs i detta beslut gör att det behövs två genomförandeorgan, så att arbetsbördan kan fördelas på ett effektivt sätt. Det tyska förbundskontoret för ekonomi och exportkontroll (*Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle – Bafa*) har av rådet och kommissionen utsetts som ansvarigt för det tekniska genomförandet av tidigare exportkontrollrelaterade projekt. Bafa har därför förvärvat stor kunskap och sakkunskap på området. *Expertise France* ansvarar för unionens projekt för partnerskap mellan offentliga aktörer som avser varor med dubbla användningsområden. Den roll som *Expertise France* har i samband med genomförandet av detta beslut kommer att bidra till att säkerställa adekvat samordning med projekt som avser varor med dubbla användningsområden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För att stödja vapenhandelsfördragets effektiva genomförande och universella tillämpning ska unionen genomföra verksamhet med följande mål:
 - a) Stärkt eller utvecklad kapacitet för kontroll av vapenöverföring och sakkunskap för genomförande av vapenhandelsfördraget i nya och befintliga mottagarländer genom instrument såsom juridiskt bistånd och utbildning av tjänstemän med ansvar för tillståndsgivning och efterlevnad.
 - b) Utåtriktad verksamhet avseende andra länder, däribland stater som inte är parter i vapenhandelsfördraget, i syfte att stödja en universell tillämpning av vapenhandelsfördraget på nationell, regional och multilateral nivå.
2. För att uppnå de mål som anges i punkt 1 ska unionen genomföra följande projektverksamhet:
 - a) Kontakter med experter på området: Sådan verksamhet kommer att inriktas på att intensifiera samarbetet med och mellan experter från den projektpool av experter som inrättades inom ramen för besluten 2013/768/Gusp och (Gusp) 2017/915, och med nya experter, särskilt från mottagarländerna och tidigare mottagarländer i samband med utfasningen.
 - b) Nationell verksamhet: Nationell verksamhet kommer att erbjudas enskilda mottagarländer på grundval av ett riktat biståndsprogram som är anpassat till det berörda mottagarlandets specifika behov.
 - c) Studiebesök: Studiebesök ger tillfälle för mottagarländerna att komma i kontakt med myndigheter och tjänstemän i andra länder som tillämpar vapenhandelsfördraget.
 - d) Riktat bistånd på kort sikt i specifika frågor eller problem som mottagarländerna har tagit upp.
 - e) Utbilda utbildaren genom workshoppar och en onlineplattform.

⁽³⁾ Rådets beslut (Gusp) 2020/1464 av den 12 oktober 2020 om främjande av effektiv vapenexportkontroll (EUT L 335, 13.10.2020, s. 3).

⁽⁴⁾ Rådets beslut (Gusp) 2021/649 av den 16 april 2021 om unionens stöd till verksamhet som bedrivs av sekretariatet för vapenhandelsfördraget till stöd för vapenhandelsfördragets genomförande (EUT L 133, 20.4.2021, s. 59).

- f) Regional, regionöverskridande och internationell verksamhet på begäran av mottagarländer som vill lära av erfarenheterna från länder i andra delar av världen.
- g) Evenemang i anslutning till konferenserna för de stater som är parter i vapenhandelsfördraget
- h) En slutkonferens för att öka medvetenheten och egenansvaret när det gäller vapenhandelsfördraget hos partnerländerna, berörda aktörer som nationella parlament, regionala och internationella organisationer, och civilsamhällesföreträdare.

En detaljerad beskrivning av de projektåtgärder som avses i denna punkt återfinns i bilagan.

Artikel 2

1. Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (*den höga representanten*) ska ansvara för genomförandet av detta beslut.
2. Det tekniska genomförandet av de projektåtgärder som avses i artikel 1.2 ska organiseras av det tyska förbundskontoret för ekonomi och exportkontroll (*Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle – Bafa*) samt *Expertise France*.
3. Bafa och *Expertise France* ska utföra sina uppgifter under den höga representantens ansvar. I detta syfte ska den höga representanten ingå nödvändiga överenskommelser med Bafa och *Expertise France*.

Artikel 3

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av den projektverksamhet som avses i artikel 1.2 ska vara 3 499 892,39 EUR. Den totala beräknade budgeten för projektet som helhet ska vara 3 824 892,39 EUR. Den del av den beräknade budgeten som inte omfattas av referensbeloppet ska tillhandahållas genom medfinansiering av Förbundsrepubliken Tysklands regering.
2. De utgifter som ska finansieras med det referensbelopp som fastställs i punkt 1 ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som är tillämpliga på unionens budget.
3. Kommissionen ska övervaka att de utgifter som avses i punkt 1 förvaltas korrekt. För detta ändamål ska den ingå nödvändiga överenskommelser med Bafa och *Expertise France*. I överenskommelserna ska det fastställas att Bafa och *Expertise France* ska säkerställa att unionens bidrag synliggörs i proportion till dess storlek.
4. Kommissionen ska sträva efter att ingå de överenskommelser som avses i punkt 3 så snart som möjligt efter det att detta beslut har trätt i kraft. Den ska underrätta rådet om eventuella svårigheter i samband med detta och om tidpunkten för ingåendet av dessa överenskommelser.

Artikel 4

1. Den höga representanten ska rapportera till rådet om genomförandet av detta beslut på grundval av regelbundna rapporter utarbetade av genomförandeorganen. Dessa rapporter ska ligga till grund för rådets utvärdering.
2. Kommissionen ska informera om de finansiella aspekterna av projektverksamhetens genomförande enligt artikel 1.2.

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska upphöra att gälla 36 månader efter dagen för ingåendet av de överenskommelser som avses i artikel 3.3 eller sex månader efter dagen för dess antagande om dessa överenskommelser inte har ingåtts inom den perioden.

Utfärdat i Bryssel den 22 december 2021.

På rådets vägnar
G. DOVŽAN
Ordförande

BILAGA

PROJEKTDOKUMENT

Projekt för utåtriktad verksamhet avseende vapenhandelsfördraget – tredje fasen**1. Bakgrund och motivering till unionsstödet**

Detta beslut bygger på tidigare rådsbeslut till stöd för den FN-process som ledde fram till vapenhandelsfördraget och till stöd för främjandet av vapenfördragets effektiva genomförande och universella tillämpning. Fördraget antogs av FN:s generalförsamling den 2 april 2013 och trädde i kraft den 24 december 2014.

Det uttalade målet med fördraget är att "fastställa högsta möjliga gemensamma internationella normer för att reglera eller förbättra regleringen av den internationella handeln med konventionella vapen" och att "förebygga och utrota den olagliga handeln med konventionella vapen samt förhindra deras avledning". Fördragets uttalade syfte är att "bidra till internationell och regional fred, säkerhet och stabilitet, [...] minska mänskligt lidande" och "främja samarbete, öppenhet och ansvarsfullt agerande av statsparterna i den internationella handeln med konventionella vapen och därigenom skapa ömsesidigt förtroende mellan statsparterna" (¹). Vapenhandelsfördragets mål och syfte är därför förenliga med unionens övergripande utrikes- och säkerhetspolitiska strävan i enlighet med artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen.

Efter antagandet av vapenhandelsfördraget 2013 består de huvudsakliga utmaningar nu av detta fördrags faktiska genomförande och universella tillämpning.

Detta beslut innehåller en övergripande uppsättning biståndsverksamhet och utåtriktad verksamhet som ska bidra till att man kan bemästra utmaningarna i form av ett effektivt genomförande och en universell tillämpning. Det bygger på resultaten och de tillvaratagna erfarenheterna från de båda tidigare faser som har finansierats genom beslut 2013/768/Gusp och beslut (Gusp) 2017/915 och är ett uttryck för unionens och dess medlemsstaters fortsatta och helhjärtade stöd till vapenhandelsfördraget.

2. Övergripande mål

Det centrala målet med detta beslut är att fortsätta att stödja ett antal stater som ska stärka sina kontrollsystem för vapenöverföring för ett effektivt genomförande av vapenhandelsfördraget med sikte på egenansvar och egenmakt och att fortsätta att främja fördragets universella tillämpning. Samarbetet kommer att graderas efter och anpassas till varje mottagarlands behov och framsteg, med beaktande av mognadsnivån och autonomi hos det nationella kontrollsystemet för vapenöverföring. Det kommer att finnas annan verksamhet för att uppmuntra stater som inte är parter i vapenhandelsfördraget att ansluta sig till detta och att börja genomföra det på nationell nivå.

Unionens insatser kommer särskilt att innebära följande:

- a) Stärkt och/eller utvecklad kapacitet för kontroll av vapenöverföring och sakkunskap för genomförande av vapenhandelsfördraget i nya och befintliga mottagarländer genom instrument såsom juridiskt bistånd och utbildning av tjänstemän med ansvar för tillståndsgivning och efterlevnad.
- b) Utåtriktad verksamhet avseende andra länder, däribland stater som inte är parter i vapenhandelsfördraget, i syfte att stödja en universell tillämpning av fördraget på nationell, regional och multilateral nivå.

3. Beskrivning av projektverksamheten**3.1 Bistånd till vapenhandelsfördragets genomförande**

Målet med de riktade biståndsprogrammen för vapenhandelsfördragets genomförande är att stärka mottagarländernas kapacitet att globalt och varaktigt uppfylla vapenhandelsfördragets krav. Mottagarländerna kommer att inbegripa vissa av de länder som har fått bistånd via tidigare rådsbeslut och som anges under punkt 3.1.2.3 i det här beslutet samt länder som begär bistånd efter detta besluts antagande. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas kontakterna med och stödet till sådana länder som i nuläget inte är parter i vapenhandelsfördraget.

(¹) Vapenhandelsfördraget, art. 1.

Biståndsverksamheten kommer att göra det möjligt för unionen att reagera på ett flexibelt och lyhört sätt och kommer att utformas för att kunna motsvara varje mottagarlands föränderliga och enskilda behov vad avser vapenhandelsfördragets genomförande. För mottagarländer som redan har dragit nytta av tidigare EU-biståndsprogram och har gjort betydande framsteg med vapenhandelsfördragets genomförande kommer fokus för samarbetet att övergå från ett djupgående tekniskt bistånd till prioritering av autonomi och självständighet (utfasningsprocessen) ⁽²⁾. Delar av denna process kommer närhelst detta är lämpligt och låter sig göras att ingå i de olika projektverksamheterna.

Verksamheten kommer att rikta sig till antingen ett enskilt mottagarland eller ett antal mottagarländer med liknande behov. Den kommer att äga rum i olika format (personligen, online, hybrid och e-lärande), och sakkunskapen kommer att förmedlas av experter som det tyska förbundskontoret för ekonomi och exportkontroll (Bafa) och Expertise France har valt från expertpoolen.

3.1.1 Kontakterna med experter på området

3.1.1.1 Verksamhetens mål

Verksamheten kommer att inriktas på att intensifiera samarbetet med och mellan experter från den projektpool av experter som inrättades inom ramen för rådets beslut 2013/768/Gusp och (Gusp) 2017/915 och med nya experter, särskilt från mottagarländerna och tidigare mottagarländer i samband med utfasningen. Den kommer att främja konstruktiva utbyten om projektets genomförande och resultat, såväl mellan experterna i poolen som mellan experterna och mottagarländerna, och på så sätt stimulera till långsiktig medverkan i projektet och mobilisera sakkunskapen hos de berörda aktörerna på området. Verksamheten kommer även att bidra till syd-syd-samarbetet genom medverkan i förekommande fall av experter från angränsande länder.

För kontakterna med experter kommer man att ha ett tredelat upplägg enligt följande:

- Möten mellan experter från expertpoolen för att man ska utarbeta gemensamma mål och arbetssätt för kontakterna med mottagarländerna.
- Samarbetsmöten med experter från expertpoolen och kontaktpunkter i mottagarländerna för att öka de senares medverkan i projektet.
- Användning av onlineplattformen (vilken ursprungligen utvecklades under projektets andra fas) och dess verktyg för att främja kommunikation mellan experterna och stödda informationsutbytet om vapenhandelsfördraget och projektets genomförande (verksamhet, experter etc.).

3.1.1.2 Beskrivning av verksamheten

Expertmötena kommer att sammankallas av genomförandeorganen och kommer huvudsakligen – men inte uteslutande – att vara inriktade på de experter som medverkade i projektets tidigare faser och/eller som ofta har medverkat i projektverksamheterna. Möten kan äga rum på distans, personligen eller i hybridformat och kommer särskilt att syfta till att man ska

- nå en samsyn mellan experter om de utmaningar och insatser som rör stödverksamhet inriktad på vapenhandelsfördragets genomförande samt harmonisera och rationalisera de centrala budskap som ska förmedlas vid den utåtriktade verksamheten,
- ge experterna uppdaterad information om de framsteg som görs av partnerländerna när det gäller vapenhandelsfördragets genomförande samt det bistånd som ges inom ramen för projektet, samt
- utveckla och/eller ändra – beroende på vad som är lämpligt – gemensamma upplägg för experternas bistånd, så att experternas rådgivning är konsekvent och anpassad till mottagarländernas behov.

Den befintliga expertpoolen kommer att ses över och uppdateras regelbundet och vid behov utökas med nya experter. Bland annat ska nya experter utses, i synnerhet från mottagarländer med avancerade system som håller på att fasas ut från det tekniska biståndet inom ramen för detta projekt. Som en del av den processen kommer de nya experterna även att erbjudas utbildning i enlighet med de workshoppar för utbildning av utbildare som beskrivs i punkt 3.1.5.2. De (tidigare) partnerländernas större deltagande som experter kommer att ytterligare stödja deras övergång till att bli kunskapspridare inom projektet och i sina regioner.

⁽²⁾ "Utfasning" bör förstås som ett gradvis förfaringsätt för att justera landets/ländernas medverkan under projektets genomförande. Detta förfaringsätt syftar till att minska ländernas beroende av externt bistånd genom att man stärker institutionerna och utvecklar den inhemska kapaciteten. Under denna process kommer samarbetet mellan EU och respektive länder att omdefinieras, och mottagarländernas status kommer att undergå en förändring från traditionell mottagare av tekniskt bistånd till spridare och tillhandahållare av kunskap och sakkunskap.

Utöver expertmötena kommer det att anordnas samarbetsmöten med relevanta experter från expertpoolen och mottagarländernas kontaktpunkter, särskilt de som kan komma att ingå i expertpoolen i framtiden, för att diskutera samarbetet inom ramen för projektet. Dessa möten ska bidra till att stärka kommunikationskanalerna med mottagarländerna och till att få återkoppling som kan användas för att förbättra biståndsverksamhetens kvalitet och effektivitet. De kommer dessutom att fungera som forum där kontaktpunkterna informeras om den senaste utvecklingen och om nya initiativ som diskuteras bland annat på EU-nivå och inom systemen när det gäller såväl vapenhandelsfördragets genomförande som vapenhandelskontroller. Därmed byggs sakkunskapen upp hos mottagarländernas blivande experter, vilket är särskilt relevant för de mottagarländer som deltar i utfasningsprocessen så att de kan säkerställa att de även fortsättningsvis uppfyller gällande internationella normer.

Den onlineplattform som först utvecklades inom ramen för det tidigare beslutet kommer också att spela en viktig roll när det gäller att stärka samarbetet med experterna och bygga upp en expertgemenskap. På plattformen kan experterna

- registrera sig, skapa en profil och specificera sina expertområden så att poolen kan utnyttjas för projektverksamheten på ett diversifierat och effektivt sätt,
- få tillgång till ett bibliotek med relevant information och relevanta dokument som rör projektet och genomförandet av vapenhandelsfördraget, så att alla experter har tillgång till ett gemensamt kunskapsmaterial om vapenhandelsfördraget,
- ansluta sig till ett forum där de kan utbyta och diskutera alla eventuella problem, frågor och erfarenheter i samband med vapenhandelsfördraget och den utåtriktade verksamheten.

3.1.2 Nationell verksamhet

3.1.2.1 Verksamhetens mål

De enskilda mottagarländerna kommer att erbjudas nationell verksamhet på grundval av ett särskilt biståndsprogram som är anpassat till mottagarlandets särskilda behov. Innan biståndsverksamheten inleds ska man komma överens med mottagarlandet om programmet så att mottagarstaterna kan förutsäga vilket bistånd som planeras, och i programmet ska en beskrivning göras av de förväntade förbättringarna i landets överföringskontrollkapacitet. Mottagarländerna kommer att inbegripa de länder som redan har angetts under punkt 3.1.2.3 i det här beslutet samt länder som begär bistånd efter detta besluts antagande.

3.1.2.2 Beskrivning av verksamheten

För varje mottagarland som får individuellt nationellt bistånd kommer ett särskilt biståndsprogram att fastställas innan samarbetet inleds och efter en inledande bedömning, med beaktande av det aktuella läget när det gäller mottagarlandets åtgärder för att genomföra vapenhandelsfördraget och de resultat som uppnåtts. Detta kommer att utföras av genomförandeorganet och vid behov med stöd av relevanta experter. Det särskilda biståndsprogrammet ska innehålla uppgifter om de viktigaste frågor som ska tas upp och de övergripande mål som ska uppnås inom ramen för samarbetet.

Verksamheten kommer främst att bedrivas i form av workshoppar och seminarier och kommer på ett flexibelt och efterfrågestyrt sätt att fördelas efter behov, intresse och mottagarländernas absorptionsförmåga. Den planerade tidsramen för varje verksamhet är två till tre dagar.

Mottagarländerna får i förekommande fall begära att företrädare för andra mottagarländer eller tredjeländer bjuds in till en nationell verksamhet. Återkoppling som erhållits inom ramen för tidigare beslut visar att partnerländerna i hög grad välkomnar och även utnyttjar möjligheten att utbyta kunskap, idéer och god praxis bilateralt eller subregionalt, vilket också främjar ett närmare samarbete grannländer emellan.

Ett antal verksamheter inom ramen för rådets beslut (Gusp) 2017/915 var tvungna att organiseras i virtuellt format på grund av rese- och kontaktrestriktioner i samband med utbrottet av covid-19. Även om inte alla verksamheter är väl lämpade för det virtuella formatet, visar de många lyckade onlineverksamheterna inom ramen för det tidigare beslutet att en blandning av virtuella, fysiska och hybrida (där några av deltagarna deltar personligen, medan övriga deltagare är uppkopplade på distans) format kan användas på ett ändamålsenligt sätt i det nuvarande beslutet.

Ett antal länder som omfattas av detta beslut omfattades också av det färdplansbaserade samarbetet inom ramen för rådets beslut 2013/768/Gusp och rådets beslut (Gusp) 2017/915 (se punkt 3.1.3 nedan). Mot bakgrund av det bistånd som dessa länder redan har mottagit kommer det särskilda biståndsprogrammet för dessa mottagarländer, med vilka EU har ett långsiktigt partnerskap, att behöva ta hänsyn till de framsteg som hittills gjorts och fördelarna med fortsatt verksamhet i samma utsträckning som inom ramen för de tidigare besluten. Det särskilda biståndsprogrammet kommer vid behov att anpassas så att det omfattar utfasningsåtgärder och en översyn av mottagarlandets roll i projektet. I förekommande fall kommer detta bland annat att innebära att man successivt överger det fördjupade nationella biståndet och i stället inriktar samarbetet på mer avancerade frågor som rör vapenhandelskontroller, såsom ny teknik och asymmetriska aktörer, samt stöder mottagarlandets övergång till en mer aktiv roll där det delar med sig av sina erfarenheter och sin sakkunskap till andra länder, särskilt inom den egna regionen.

3.1.2.3 Partnerländer

Den inledande förteckningen över partnerländer enligt detta beslut återges i bilagan. Ett antal partnerländer som fått bistånd inom ramen för rådets beslut 2013/768/Gusp och/eller rådets beslut (Gusp) 2017/915 kommer att fortsätta att få bistånd inom ramen för detta beslut på grundval av en rekommendation från genomförandeorganen. Utöver dessa och beroende på antalet tillgängliga verksamheter kommer ett fastställt antal nya länder att väljas ut för samarbete och bistånd under det nya projektet. I detta avseende kommer fokus att ligga på stater som inte är parter i fördraget eller på stater som först nyligen har ratificerat vapenhandelsfördraget.

Nya länder som uttrycker intresse för att delta i projektet kommer att ombes upprätta en framställning om bistånd för att genomföra vapenhandelsfördraget. Denna framställning bör så långt som möjligt motiveras och helst redan i detalj ange allt som biståndet är avsett för. I förekommande fall bör det ansökande landet också ange tidigare eller pågående samarbete med andra biståndsgivare och informera om sin nationella genomförandestrategi avseende vapenhandelsfördraget.

På grundval av hur välmotiverad framställningen är och på grundval av kriterierna i punkt 4 ska den höga representanten, i samarbete med arbetsgruppen för export av konventionella vapen och med genomförandeorganet, besluta om det ansökande landet är berättigat till bistånd.

Om framställningen om bistånd godkänns kommer en inledande bedömning att göras av behoven och prioriteringarna i det land som ansöker om bistånd, till exempel med hjälp av frågeformulär och insamling av befintlig information. På grundval av resultaten av denna bedömning kommer genomförandeorganet och mottagarlandet gemensamt att utarbeta ramarna för ett särskilt biståndsprogram med beaktande av eventuellt bistånd med anknytning till vapenhandelsfördraget som tillhandahållits genom vapenhandelsfördragets frivilliga fond, FN:s fond till stöd för samarbetet för reglering av vapenhandeln, sekretariatet för vapenhandelsfördraget eller andra organisationer. Om det land som ansöker om bistånd redan har utarbetat en nationell genomförandestrategi för vapenhandelsfördraget ska genomförandeorganet också säkerställa att färdplanen är förenlig med den nationella genomförandestrategin.

3.1.3 Studiebesök

3.1.3.1 Verksamhetens mål

Studiebesök ger mottagarländerna möjlighet att komma i kontakt med myndigheter och tjänstemän i andra länder som tillämpar vapenhandelsfördraget. De utgör således ett viktigt komplement till den nationella verksamheten i mottagarländerna genom att de ger dessa länder en bredare referensram för det praktiska genomförandet av fördraget. På grund av det nära samspelet mellan värdlandets företrädare och de besökande tjänstemännen har studiebesöken dessutom en stor utbildningspotential, särskilt för blivande experter och utbildare. Studiebesök kommer därför att erbjudas regerings-tjänstemän, bland annat dem med ansvar för politik, tillståndsgivning och tillsyn, i vart och ett av de mottagarländer som avses i punkt 3.1.2.3.

Utöver studiebesök hos berörda myndigheter i medlemsstaterna kan en del av studiebesöken genomföras i tredjeländer för att främja internationellt samarbete och syd-syd-samarbete. Särskilt de länder som under lång tid varit partnerländer (dvs. stödmottagare enligt rådets beslut 2013/768/Gusp och/eller rådets beslut (Gusp) 2017/915) skulle kunna betraktas som möjliga värdar för studiebesök. Denna strategi skulle utgöra ytterligare en del av utfasningsprocessen.

3.1.3.2 Beskrivning av verksamheten

Varje studiebesök kommer att pågå i upp till tre dagar och är i allmänhet avsett för ett enda mottagarland, men om det anses lämpligt och/eller om länderna själva begär det, kan flera mottagarländer inbjudas att delta i samma studiebesök.

Med tanke på studiebesökens karaktär bör de endast genomföras med fysisk närvaro. De kan äga rum i en medlemsstat eller i ett tredjeländ (tredjeländer behöver inte nödvändigtvis vara mottagarländer enligt detta rådsbeslut). Studiebesöket kommer att anordnas av det genomförandeorgan som har ansvar för det partnerland som deltar i studiebesöket).

3.1.4 Kortsiktigt riktat bistånd

3.1.4.1 Verksamhetens mål

En del av det bistånd som mottagarländerna ofta begär gäller kortfristigt bistånd som avser specifika frågor eller problem som de tar upp. Denna typ av konkret, målinriktat och praktiskt stöd, som kan erbjudas på distans och/eller fysiskt, kan vara ett användbart och flexibelt verktyg för att hjälpa mottagarländerna att ta itu med enskilda frågor utanför workshoppar och seminarier. Exempel på åtgärder som kan vidtas inom ramen för denna form av bistånd är översyn och bedömning av rättsakter och andra officiella dokument (t.ex. utkast till, uppdateringar och ändringar av lagstiftning), rådgivning i enskilda fall, frågor eller situationer (t.ex. i samband med utfärdandet av en viss licens eller klassificeringen av en specifik vara), även genom direkt stöd på plats samt utveckling av material för att underlätta det praktiska genomförandet av vapenhandelsfördraget i mottagarlandet (t.ex. riktlinjer, diagram eller kompendier om utvalda vapenhandelsrelaterade ämnen).

3.1.4.2 Beskrivning av verksamheten

Kortfristigt riktat bistånd kan genomföras antingen

- a) på distans, av experter i form av skrivbordsarbete eller med hjälp av online-verktyg/online-alternativ,
- b) fysiskt, till exempel i form av direkta enskilda genomgångar eller längre ett till två veckors uppdrag som utförs av en liten expertgrupp (vanligtvis endast en eller två) som ger omfattande rådgivning och praktiska råd till en berörd myndighet i mottagarlandet, eller
- c) en kombination av båda (en så kallad blandad metod där viss verksamhet, beroende på vad det rör sig om, genomförs virtuellt medan annan verksamhet äger rum fysiskt).

Denna form av bistånd kommer att göras tillgängligt för alla mottagarländer. I budgeten kommer ett maximalt antal expertdagar att avsättas för sådan biståndsverksamhet. En del av budgeten kommer också att täcka de tekniska verktyg och den utrustning som behövs för att genomföra verksamheten, t.ex. abonnemangavgifter för onlineplattformar avsedda för delning av dokument.

3.1.5 Strategin utbilda utbildaren

3.1.5.1 Verksamhetens mål

För att främja egenansvaret för det nationella genomförandet av vapenhandelsfördrag och säkerställa hållbarheten i unionens biståndsåtgärder enligt detta och tidigare beslut är det av avgörande betydelse att mottagarländerna utvecklar kapacitet och verktyg för att fortsätta genomförandet av vapenhandelsfördrag oberoende av externt bistånd. För att bidra till detta kommer det att vara viktigt att erbjuda stöd till mottagarländerna så att de kan utveckla den nationella kapaciteten när det gäller a) utbildning av egen personal och b) uppbyggnaden av ett organ för information och resurser avseende genomförandet av vapenhandelsfördraget som kommer att stödja utvecklingen av det institutionella minnet ^(?).

För att undvika onödigt dubbelarbete kommer genomförandeorganen, när så är tillämpligt och lämpligt, att säkerställa samordningen med andra EU-finansierade åtgärder på detta område, inbegripet de som genomförs av sekretariatet för vapenhandelsfördraget.

^(?) En ytterligare fördel med denna verksamhet kommer att vara att utvidga projektets expertpool enligt beskrivningen i avsnitt 3.1.1.

3.1.5.2 Beskrivning av verksamheten

Strategin "utbilda utbildaren" kommer att bestå av två kompletterande delar som kommer att anpassas till de olika framstegen och mognadsnivån i mottagarländernas system för handelskontroll.

En del av denna modul kommer att bestå i att anordna utbildningsseminarier för ett antal experter från mottagarländerna för att på ett effektivt sätt ge dem möjlighet att i ett senare skede utbilda sina egna kollegor med hänsyn till deras sakkunskaper. Nyutbildade experter kommer att fungera som förmedlare av vapenhandelsrelaterad expertis i sina egna länder och kommer att bidra till att stärka den självförsörjande institutionella kapaciteten.

Målet med denna verksamhet är att ge framtida utbildare de pedagogiska färdigheter och den utbildningskompetens som behövs för att utbilda personalen i det egna landet, samtidigt som mottagarländernas förmåga när det gäller kunskapshandling och institutionellt minne förbättras. När så är lämpligt kan partnerländerna uppmuntras att utveckla sina egna program i syfte att utbilda utbildaren med utgångspunkt i den utbildningsstrategi och det material som utarbetats under denna och tidigare faser av programmet. Syftet med denna verksamhet är därför att göra det möjligt för mottagarländerna, särskilt de länder som klassificerats som länder som ska fasas ut, att bli mer oberoende och självständiga när det gäller att skapa, sprida och upprätthålla kunskap om vapenhandel inom relevanta statliga myndigheter. På grund av denna verksamhets konkreta och praktiska karaktär skulle ett format med fysisk närvaro lämpa sig bäst. En blandad strategi som omfattar såväl fysisk som virtuell verksamhet kan dock också vara effektiv.

Den andra delen kommer att utgöras av en onlineplattform ska hjälpa framtida utbildare att ta fram sitt eget utbildningsmaterial genom att förvalta material och dokument av relevans för genomförandet av vapenhandelsfördraget som sammanställs och/eller, vid behov, utvecklas av genomförandeorganen och görs tillgängliga för mottagarländerna. Plattformen kommer också att göra det möjligt för framtida utbildare att söka råd från expertgrupper och diskutera eventuella svårigheter som de kan ställas inför vid genomförandet av sina nationella utbildningar. Plattformen kommer också att användas för att följa upp verksamhet och arkivera resultat som erhållits inom ramen för detta och tidigare beslut.

Med utgångspunkt i det arbete som utförts inom ramen för det tidigare beslutet kommer genomförandeorganen att ha möjlighet att delegera utvecklingen, förvaringen och framställningen av sådant material till externa experter, även bland expertpoolen, beroende på vad som är lämpligt. I syfte att stärka den institutionella kapaciteten hos mottagarländernas berörda myndigheter bör utbildningsverksamheten också inriktas på att uppmuntra mottagarländerna att utveckla och upprätthålla sin egen samling av information och dokumentation om genomförandet av vapenhandelsfördraget.

Projektplattformen kommer att öka programmets synlighet, underlätta kontakterna mellan berörda parter, främja dialog mellan genomförare och partner och upprätthålla samarbetet, särskilt med mottagarländer som håller på att fasas ut. När så är möjligt kommer material som utvecklats inom ramen för projektet att göras tillgängligt, och genom att använda en typ av teknik som används för sociala nätverk kommer man att möjliggöra aktiv kommunikation och informationsutbyte online mellan deltagarna i en bekant miljö. EU-institutionerna och medlemsstaterna kommer också att dra nytta av denna särskilda plattform där genomförandeorganen kommer att utbyta information om hur verksamheten bedrivs.

När så är möjligt kommer genomförandeorganen att informera om workshoppar och material för utbildare och söka efter framtida utbildare när de genomför biståndsverksamhet i mottagarländerna enligt detta beslut (det slutliga beslutet om utnämning av framtida utbildare kommer dock att förbli mottagarlandets ansvar). Beroende på dessa tjänstemäns lämplighet kan de sedan registreras i expertpoolen och inbjudas att delta som expert i annan verksamhet som beskrivs i detta beslut. Detta skulle också utgöra en del av utfasningsprocessen, med tanke på hur stora framsteg som redan har gjorts i dessa länder och den stora potential de har att dela med sig av sina kunskaper och erfarenheter till andra mottagarländer. Samtidigt kommer det att ytterligare stödja målet att öka dessa mottagarländers deltagande i projektet som regionala förebilder.

3.2 Stöd för universalisering

Förutom att ge mottagarländerna tekniskt bistånd att stödja genomförandet av vapenhandelsfördraget syftar detta beslut också till att främja och påskynda fördragets universalisering och därigenom bidra till bredare multilaterala insatser för att förhindra avledning av och olaglig handel med konventionella vapen samt främja ökad säkerhet för alla.

Därför kommer åtgärder som vidtas inom ramen för detta beslut också att inriktas på att upprätta samarbete med länder som inte är parter i vapenhandelsfördraget och främja anslutning till det fördraget. Den tillhörande verksamheten kommer att förbättra fördragets synlighet, öka allmänhetens medvetenhet om de risker och hot som avledning av och olaglig handel med konventionella vapen innebär och samtidigt främja dialog mellan stater som är parter och stater som inte är det i syfte att bidra till att skapa förtroende och transparens.

Stater som inte är parter och som omfattas av detta beslut kommer därför att erbjudas stöd, i lämpliga fall i form av teknisk biståndsverksamhet enligt punkt 3.1, inbegripet nationell verksamhet och kortsiktigt riktat bistånd. Denna verksamhet kommer att organiseras på begäran av stater som inte är parter i vapenhandelsfördraget och att organiseras i enlighet med efterfrågan och tillgänglighet i det ansökande landet.

Utöver detta och för att ytterligare uppmuntra universell tillämpning av fördraget kommer regional och internationell verksamhet, som beskrivs nedan, att organiseras för att

- öka medvetenheten om riskerna och utmaningarna med avledning av och olaglig handel med konventionella vapen,
- tillhandahålla en plattform där experter och tjänstemän från berörda myndigheter i olika länder kan utbyta åsikter i strategiska handelsfrågor,
- främja unionens målsättning att uppnå en universalisering, ett fullständigt genomförande och en förbättring av vapenhandelsfördraget.

Verksamheten ska genomföras i nära samverkan med respektive nationella regeringars myndigheter och, när så är lämpligt, med relevanta delar av den akademiska världen, icke-statliga organisationer och/eller regionala organisationer.

3.2.1 Regional, regionöverskridande och internationell verksamhet

3.2.1.1 Verksamhetens mål

Den regionalt inriktade verksamheten kommer att samla flera länder, antingen från en enda region eller från olika regioner (regionöverskridande och internationell verksamhet), för att utbyta erfarenheter och diskutera frågor av gemensamt intresse i samband med vapenhandelsfördragets genomförande och vapenhandelskontroll. Mottagarländer som tidigare har fått stöd inom ramen för rådets beslut 2013/768/Gusp och/eller rådets beslut (Gusp) 2017/915 och visat betydande framsteg och engagemang när det gäller genomförandet av vapenhandelsfördraget kommer att spela en särskilt viktig roll i sådan verksamhet som förebilder för sina respektive regioner. Detta skulle kunna uppmuntra egenansvar för genomförandet av vapenhandelsfördraget på regional nivå och främja syd-syd-samarbete på längre sikt.

Regionöverskridande och internationell verksamhet har inkluderats i detta beslut på begäran av mottagarländer som vill lära sig av erfarenheterna i länder i andra delar av världen. På detta sätt kan regionöverskridande och internationell verksamhet bidra till att stimulera och främja ett mer globalt utbyte av strategier och praxis med anknytning till vapenhandelsfördraget.

3.2.1.2 Beskrivning av verksamheten

Regional verksamhet kommer att anordnas som två eller tre dagar långa evenemang och fördelas per region. Verksamheten bör omfatta minst tre deltagande länder. Utöver de mottagarländer som förtecknas i punkt 3.1.2.3 kommer det att vara viktigt att i förekommande fall öppna denna verksamhet för tredjeländer som annars inte omfattas av detta beslut, särskilt stater som inte är parter i vapenhandelsfördraget. När så är möjligt är det dessutom tillrådligt att involvera minst ett av de mer avancerade fastställda mottagarländerna – dvs. länder som fick bistånd enligt rådets beslut 2013/768/Gusp och/eller rådets beslut (Gusp) 2017/915 enligt beskrivningen i punkt 3.1.2.3 och vars system för vapenhandelskontroll redan nått en viss grad av mognad – för att dessa ska verka som en multiplikator, och/eller att bjuda in experter från dessa länder att delta som ett sätt att främja uppbyggnaden av regional expertis och syd-syd-samarbete.

Minst en regional verksamhet ska genomföras i varje region. Den återstående verksamheten kommer att organiseras i enlighet med värdländernas efterfrågan och tillgänglighet. Personligt deltagande kommer att vara det format som föredras för sådan verksamhet eftersom det kommer att säkerställa störst effekt. Online- eller hybridformat kan dock också användas beroende på deltagarnas omständigheter och preferenser.

I motsats till rådets beslut 2013/768/Gusp och rådets beslut (Gusp) 2017/915 kommer den regionala verksamheten inte att begränsas till enskilda regioner utan i stället ge mottagarländer från olika regioner möjlighet att delta i regionöverskridande verksamhet. Under genomförandet av de föregående projektfaserna visade det sig att det finns stor efterfrågan bland partnerländerna på att inte bara lära av och utbyta information inom, men även utanför sina respektive regioner.

För att nå bredast möjliga publik och främja inte bara universaliseringen av vapenhandelsfördraget utan även EU:s insatser för att uppnå detta mål kommer Bafa och Expertise France att anordna internationella konferenser som ett multilateralt sidoevenemang på FN-nivå, t.ex. under det årliga mötet i FN:s generalforsamlings första utskott i New York eller, om inte det är möjligt, på EU-nivå, helst i Bryssel.

Utöver denna verksamhet kommer projektet också att engagera samtliga partnerländer, intressenter i vapenhandelsfördraget samt stater som inte är parter i vapenhandelsfördraget genom regelbundna webinarier om ämnen med anknytning till vapenhandelsfördraget. Webinarierna kommer att ledas av dem som genomför dem och ska bidra till att mobilisera expertpoolen och ge partnerländerna möjlighet att dela med sig av sina erfarenheter. Varje session kommer att simultantolkas, spelas in och laddas upp på plattformen för avspelning.

Platsen för och omfattningen av den regionala och internationella verksamheten kommer att fastställas gemensamt av genomförandeorganen och eventuella värdländer.

3.2.1.3 Regioner

Denna verksamhet kommer att stå öppen för alla regioner på grundval av mottagarländernas önskemål.

3.2.2 Evenemang i anslutning till konferenserna för de stater som är parter i vapenhandelsfördraget

3.2.2.1 Verksamhetens mål

De årliga partskonferenserna ger en unik möjlighet till kontakter med berörda tjänstemän och aktörer med ansvar för frågor som rör vapenhandelsfördraget. I anslutning till dessa kommer EU att finansiera evenemang som särskilt kommer att öka medvetenheten om EU:s stödverksamhet för genomförandet, underlätta kontakterna med länder som i ett senare skede kan komma att ansöka om bistånd och främja god praxis från i synnerhet mottagarländernas sida.

3.2.2.2 Beskrivning av verksamheten

Tre evenemang kommer att äga rum under programmets löptid – ett för varje årskonferens för de stater som är parter i vapenhandelsfördraget – och de kommer att finansieras gemensamt av genomförandeorganen. EU-medlen kan särskilt täcka reseutgifterna för ett fastställt antal experter eller tjänstemän från mottagarländerna.

3.2.3 Avslutningskonferens

3.2.3.1 Verksamhetens mål

Syftet med avslutningskonferensen är att öka medvetenheten om och egenansvaret för vapenhandelsfördraget inte bara bland partnerländerna, utan också hos berörda intressenter såsom nationella parlament, regionala och internationella organisationer och företrädare för det civila samhället som är intresserade av den bredare inverkan som fördraget bör ha. Genom att sammankalla företrädare för många olika delar av världen kommer konferensen dessutom att fungera som ett forum för att stärka det internationella nätverket och det internationella samfundet av aktörer som deltar i genomförandet av fördraget och arbetar för dess universalisering.

3.2.3.2 Beskrivning av verksamheten

Verksamheten kommer att utgöras av en tvådagarskonferens som ska anordnas i nära anslutning till att detta beslutupphör att gälla, och eventuellt i direkt anslutning till ett möte i arbetsgruppen för export av konventionella vapen. Genomförandeorganen kommer att gemensamt ansvara för konferensens genomförande. Denna konferens kommer att samla relevanta företrädare för de länder som drar nytta av den verksamhet som avses i punkt 3.1 samt andra intressenter som är involverade i att främja fördraget och dess mål.

Konferensen ska underlätta utbytet av erfarenheter mellan mottagarländerna och ge information om dessa länders ståndpunkt med avseende på vapenhandelsfördraget och om vapenhandelsfördragets ratificerings- och genomförandestatus och kommer att möjliggöra utbyte av relevant information med företrädare för nationella parlament, regionala organisationer och civilsamhället.

Deltagarna i konferensen bör därför inbegripa

- berörd personal från mottagarländerna, såsom diplomatisk personal, militär personal/försvarspersonal, teknisk personal och brottsbekämpande personal, särskilt från myndigheter med ansvar för nationell politik och nationellt genomförande av vapenhandelsfördraget,
- företrädare för nationella, regionala och internationella organisationer som deltar i tillhandahållandet av bistånd samt företrädare för länder som är intresserade av att tillhandahålla eller motta strategiskt bistånd för handelskontroll,
- företrädare för berörda icke-statliga organisationer, tankesmedjor, nationella parlament och industrin.

Plats, format (fysiskt, på distans eller i hybridformat), slutligt antal deltagare och slutlig förteckning över länder och organisationer som ska bjudas in kommer att fastställas i samråd med arbetsgruppen för export av konventionella vapen på grundval av ett förslag från genomförandeorganen.

4. Målgrupp för projektverksamhet som avses i punkt 3.1.2.3

Förutom de mottagarstater som redan nämns i detta beslut kan målgruppen för den projektverksamhet som avses i avsnitt 3 vara stater som ansöker om bistånd i syfte att genomföra vapenhandelsfördraget och som ska väljas ut på grundval av bland annat följande kriterier:

- Graden av politiskt och rättsligt engagemang för anslutning till fördraget samt statusen för genomförandet av internationella instrument som rör kontroll av vapenhandel och vapenöverföring och som är tillämpliga på landet i fråga.
- Sannolikheten för att biståndsverksamheten ska ge ett gott resultat.
- Bedömningen av eventuellt bistånd som redan mottagits eller som planeras inom området för kontroll av varor med dubbla användningsområden och vapenöverföring.
- Landets betydelse för den globala vapenhandeln.
- Landets betydelse för unionens säkerhetsintressen.
- Berättigande till offentligt utvecklingsbistånd.

5. Genomförandeorgan

Med tanke på den arbetsbörda som genereras av den verksamhet som föreskrivs i detta beslut är det lämpligt att ha två behöriga genomförandeorgan: Bafa och Expertise France. De kommer vid behov att samarbeta med – och/eller delegera till – medlemsstaternas exportkontrollorgan, relevanta regionala och internationella organisationer, tankesmedjor, forskningsinstitut och icke-statliga organisationer.

Bafa och Expertise France ansvarade för genomförandet av beslut (Gusp) 2017/915 och av andra tidigare och pågående EU-program för utåtriktad verksamhet. De båda genomförandeorganen kommer därför att tillsammans ha styrkt erfarenhet, kvalifikationer och nödvändiga sakkunskap när det gäller all relevant unionsverksamhet inom exportkontroll, såväl i fråga om varor med dubbla användningsområden som kontroll av vapenexport.

6. Samordning med övrig relevant biståndsverksamhet

Genomförandeorganen ska säkerställa ordentlig samordning mellan de olika unionsinstrumenten och, när så är lämpligt, utnyttja formella samordningsmekanismer som redan inrättats inom ramen för andra av EU:s P2P-program, såsom samordningsmekanismen i arbetsgruppen för export av konventionella vapen enligt rådets beslut (Gusp) 2020/1464), i syfte att

- säkerställa en enhetlig strategi för unionens utåtriktade verksamhet gentemot tredjeländer,
- undvika överlappningar i fråga om verksamhetens tidsplanering och innehåll,
- utbyta erfarenheter om projektgenomförande och identifiera potentiella synergieffekter mellan de olika biståndsprojekten på området exportkontroll.

Genomförandeorganen bör också i högsta grad ta hänsyn till vapenhandelsfördragsrelaterad verksamhet som utförs inom ramen för FN:s handlingsprogram för att förebygga, bekämpa och utrota alla former av olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen och stödsystemet för handlingsprogrammets genomförande, FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004), vapenhandelsfördragets frivilliga fond och FN:s fond till stöd för samarbetet för reglering av vapenhandeln samt bilateral biståndsverksamhet. Genomförandeorganen bör vid behov samarbeta med andra biståndsgivare för att dela information, undvika onödigt dubbelarbete och säkerställa samstämmighet och komplementaritet.

Projektet ska också syfta till att bland mottagarländerna öka medvetenheten om de unionsinstrument som kan stödja syd-syd-samarbetet i fråga om exportkontroller. I detta hänseende bör man genom biståndsverksamheten informera om och främja tillgängliga instrument, såsom initiativet inom ramen för EU:s kompetenscentrum på det kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära området och andra av EU:s P2P-program.

7. Unionens synlighet och tillgången till material om biståndsverksamheten

Material och verktyg som produceras inom ramen för projektet, inbegripet den onlineplattform som beskrivs i punkt 3.1.2.2, kommer att säkerställa och öka unionens synlighet. Alla sådana resultat kommer att stämma överens med logotypen och den grafiska framställningen i handboken om kommunikation och synliggörande av Europeiska unionens yttre åtgärder, inbegripet logotypen *EU P2P export control programme*. Unionens delegationer bör medverka i evenemang i tredjeländer i syfte att stärka den politiska uppföljningen och synligheten.

Man kommer även att främja EU:s webbplats från partner till partner (P2P) (<https://circabc.europa.eu/ui/welcome>) i samband med biståndsverksamhet med koppling till vapenhandelsfördraget enligt detta beslut. Genomförandeorganen bör därför i samband med den biståndsverksamhet som de genomför informera om webbplatsen och uppmuntra till sökning i och användning av portalens tekniska resurser. Genomförandeorganen bör vid främjandet av webbplatsen sörja för unionens synlighet. Man bör vidare främja verksamheten genom EU:s nyhetsbrev från partner till partner (P2P).

8. Konsekvensbedömning

Konsekvenserna av de verksamheter som anges i detta beslut bör bedömas tekniskt när de har slutförts. På grundval av informationen och rapporterna från genomförandeorganen kommer konsekvensbedömningen att göras av den höga representanten i samarbete med arbetsgruppen för export av konventionella vapen och i förekommande fall unionens delegationer i mottagarländerna samt andra berörda aktörer.

Konsekvensbedömningen bör särskilt uppmärksamma hur många mottagarländer som har ratificerat vapenhandelsfördraget och utvecklingen av deras kapacitet att kontrollera vapenöverföring. Denna bedömning av mottagarländernas kapacitet att kontrollera vapenöverföring bör särskilt omfatta utarbetandet och utfärdandet av relevanta nationella förordningar, uppfyllandet av skyldigheterna enligt vapenhandelsfördraget att rapportera om vapenexport och vapenimport samt bemyndigandet av ett behörigt organ som ansvarar för vapenöverföringskontroll.

9. Rapportering

Genomförandeorganen kommer att utarbeta regelbundna rapporter, bland annat efter slutförandet av varje verksamhet. Rapporterna bör överlämnas till den höga representanten senast sex veckor efter det att verksamheten i fråga har slutförts.

Tillägg

Genomförandeorganen kommer att rikta sig till partnerländerna enligt följande:

Bafas partnerländer i EU:s projekt för utåtriktad verksamhet inom ramen för vapenhandelsfördraget III (EU ATT OP III):

- Colombia*
- Costa Rica*
- Malaysia*
- Peru*
- Zambia*
- **Chile**'
- **Kazakstan**'
- **Thailand**'

Expertise Frances partnerländer i EU:s projekt för utåtriktad verksamhet inom ramen för vapenhandelsfördraget III (EU ATT OP III):

- Benin*
- Burkina Faso*
- Kamerun*
- **Guyana**'
- Filippinerna*
- Elfenbenskusten*
- Senegal*
- Togo*.

Av dessa ska följande partnerländer anses vara mer mogna (redo att inleda arbete som syftar till utfasning)

1. Burkina Faso
2. Costa Rica
3. Malaysia
4. Filippinerna
5. Senegal
6. Zambia

*: Länder som tidigare omfattades av färdplanen enligt EU:s projekt för utåtriktad verksamhet inom ramen för vapenhandelsfördraget II (EU ATT OP II)

': F.d. ad hoc-länder enligt EU ATT OP II

fetstil: Nya partnerländer för EU ATT OP III
